

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/2/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010289
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8311010289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom 13. septembra 2012 v Prešove taktó

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. poriadku v spojení s § 324 Tr. poriadku na podklade odvolania obž. ml. G. G. zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné zo 14. septembra 2011 sp. zn. 2T/74/2011 vo výrokoch o vine a treste týkajúcich sa obžalovaných ml. G. G. a C. O..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku v spojení s § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaných:

C. O., nar. XX. I. XXXX vo D., trvale bytom D., ul. D. č. XX/XX a

ml. G. G., nar. X. S. XXXX v D., trvale bytom D., ul. T. č. XXXX/X

oslobodzuje

spod obžaloby námestníčky okresného prokurátora v Humennom z 9. mája 2011 sp. zn. 2Pv 462/10, ktorá na nich bola podaná 20. mája 2011 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

4. júna 2010 okolo 23:35 hod. pred barom „G.“ na ulici G. v D. po predchádzajúcej hádke medzi ml. G. G. a S. E., tejto vulgárne vynadal, sácal do nej a správal sa k nej agresívne, v dôsledku čoho prišiel tento konflikt riešiť jej brat C. O., ktorý sa najprv ml. G. G. spýtal, čo si dovoľuje voči jeho sestre, potom do neho sotil takou intenzitou, že ml. G. G. utrpel tržnozmliaždenú ranu veľkosti 2 cm v oblasti ľavého obočia, teda zranenie, ktoré si vyžiadalo liečenie po dobu šiestich dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom zo 14. septembra 2011 sp. zn. 2T/74/2011 uznal obžalovaných C. O. a ml. G. G. vinnými z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť s už odsúdeným C. G. tak, že 4. júna 2010 okolo 23:35 hod. pred barom „G.“ na ulici G. v D. po predchádzajúcej hádke medzi ml. G. G. a S. E., ml. G. G. sotil do S. E. tak, že táto spadla na stenu a správal sa k nej agresívne, v dôsledku čoho prišiel tento konflikt riešiť jej brat C. O., ktorý sa najprv ml.

G. G. spýtal, čo si dovoľuje voči jeho sestre, potom do neho sotil takou intenzitou, že ml. G. G. utrpel tržnozmliaždenú ranu veľkosti 2 cm v oblasti ľavého obočia, teda zranenie, ktoré si vyžiadalo liečenie po dobu šiestich dní, pričom k nim pristúpil ml. C. G., ktorý vybral teleskopický obušok a týmto udrel do zátylku hlavy C. O. takou intenzitou, že mu spôsobil povrchovú tržnozmoždenú ranu v oblasti záhlavia, teda zranenie, ktoré si vyžiadalo liečenie po dobu piatich dní, ml. C. G. následne týmto teleskopickým obuškom udrel C. Q., ktorý sa snažil bitke zabrániť a ktorého zasiahol do oblasti hlavy tak, že mu spôsobil povrchovú tržnozmliaždenú ranu nad ľavým obočím a pomliaždenie chrbta ľavej ruky, teda zranenie, ktoré si vyžiadalo liečenie po dobu piatich dní.

Za to okresný súd obom obžalovaným uložil tresty odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, výkon ktorých podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu ústne do zápisnice obž. ml. G. G. odvolanie, rozsah ktorého vymedzil tak, že toto smeruje proti výrokom o vine a treste. V dodatočne, prostredníctvom obhajcu, predložených dôvodoch namieta, že okresný súd nesprávne zhodnotil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal pritom na výpovede C. O. a S. E., podľa ktorých C. O. slovne ani fyzicky nenapadol a neurobil vo vzťahu k nemu ani žiadne gesto ani pohyb, ktoré by sa dali považovať za útok a S. E. drgol, no neudrel. Z toho podľa neho vyplýva, že nikoho fyzicky nenapadol a jeho konanie tak nie je možné subsumovať pod ustanovenie § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako nezákonný a spod obžaloby ho oslobodil.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na podklade uvedeného, riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume, prihliadajúc pritom i na také, odvolaním nevytýkané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, zistil, že odvolanie obž. ml. G. G. je dôvodné, ale z iných než ním namietaných dôvodov.

V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd pritom zákonne vykonané dôkazy dôsledne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a rešpektujúc ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obž. ml. G. G.

Odvolací súd sa s logickými a presvedčivými dôvodmi, ktoré viedli súd prvého stupňa k ustáleniu jeho skutkových záverov tak, ako sú tieto uvedené v napadnutom výroku o vine, plne stotožňuje a v celom rozsahu na ne odkazuje.

Nad ich rámec považuje za potrebné aj so zreteľom na podstatu odvolacích námietok dodať, že vulgárne nadávky a sotenie druhej osoby možno vo všeobecnosti považovať za hrubú neslušnosť a výtržnosť v podobe napadnutia iného, tak ako to predpokladá ustanovenie § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Nie je preto možné súhlasiť s odvolateľom v tom smere, žeby jeho preukázané konanie vo vzťahu k pošk. S. E. ani formálne nenaplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva.

Na druhej strane však treba uviesť, že ani orgány činné v trestnom konaní, ale ani okresný súd nevenovali dostatočnú pozornosť tomu, či vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku bola závažnosť konania obž. ml. G. G. väčšia, než malá, čo je základná materiálna podmienka pre vyvodenie trestnej zodpovednosti voči mladistvému páchatelovi (§ 10 ods. 2, § 95 ods. 2 Tr. zákona).

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podstata protiprávneho konania obž. ml. G. G. mala základ v krátkom slovnom incidente s poškodenou, ktorý síce prerástol do fyzického útoku, ktorý ale spočíval iba v jednom sotení, pričom obžalovaný ihneď upustil od akýchkoľvek ďalších slovných a fyzických útokov voči nej. Zároveň nemožno prehliadnuť, že ku skutku došlo v noci, pred barom a správanie všetkých zainteresovaných bolo nepochybne podmienené aj odbrzdňujúcim účinkom alkoholu.

Tieto skutočnosti v spojení s doterajšou bezúhonnosťou obž. ml. G. G. viedli krajský súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, k záveru, že závažnosť konania odvolateľa bola malá a teda skutok, pre ktorý bol postavený pred súd, nie je trestným činom.

Rozhodnutie okresného súdu je tak založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, čo je dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. poriadku a odvolací súd na túto chybu musel prihliadnuť, hoci nebola odvolateľom výslovne vytýkaná.

Z týchto dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch týkajúcich sa obž. ml. G. G. a sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby.

Odvolací súd v tejto súvislosti len pre úplnosť dopĺňa, že konanie obžalovaného by síce mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov, od jeho spáchania však uplynuli viac ako dva roky a preto postúpenie veci príslušnému správne orgánu už neprichádzalo do úvahy.

Krajský súd ďalej zistil, že vyššie uvedený dôvod, na základe ktorého rozhodol v prospech obž. ml. G. G., je na prospech aj jeho spoluobžalovanému C. O..

Vo vzťahu k tomuto obžalovanému krajský súd nad rámec už zmieneného poukazuje na to, že pohnútkou jeho konania bola snaha ochrániť sestru, ktorá sa stala obeťou slovného a fyzického útoku. Jeho následné konanie spočívajúce v jednom sotení G. G. síce nemožno považovať za primerané, avšak závažnosť tohto konania je podľa názoru odvolacieho súdu nepatrná a z tohto dôvodu ani v jeho prípade nejde o prečin (§ 10 ods. 2 Tr. zákona).

Krajský súd preto postupom podľa § 324 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok aj vo všetkých výrokoch týkajúcich sa obž. C. O. a spod obžaloby ho oslobodil, hoci ten odvolanie nepodal.

V závere považuje odvolací súd za potrebné dodať, že dôvody, ktoré ho viedli k oslobodeniu obžalovaných ml. G. G. a C. O. sa netýkajú ods. ml. C. G., ktorý okrem iného použil pri útoku zbraň (teleskopický obušok) a spôsobil zranenia dvom osobám.

Vychádzajúc z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.